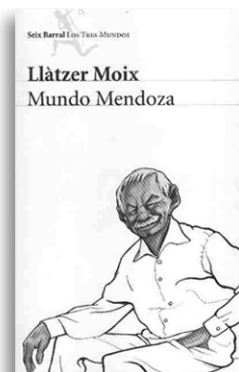

LLETRES

Notícia de llibres sabadellencs

Recopilació Lluís Subirana

lsubirana@logiccontrol.es

Llàtzer Moix (Sabadell, 1955) és periodista i, actualment, redactor en cap de cultura de *La Vanguardia*. Anteriorment havia publicat *Mariscal* (1992), *La ciudad de los arquitectos* (1994) i *Wilt soy yo. Conversaciones con Tom Sharpe* (2002). A *Mundo Mendoza* (Seix Barral, octubre 2006), Moix prescindeix de l'encotillat de la biografia, l'estudi acadèmic o el llibre de conversa, fusionant aquests formats en un motlle de gran reportatge, arrodonint un viu i amè relat de no ficció, en la més suggerent tradició anglosaxona, que acredita de nou la seva singular trajectòria en l'àmbit del periodisme cultural.

Josep-Lluís González (Sabadell, 1965) es va llicenciar en filologia anglesa a Barcelona i doctorar a la Universitat d'Oxford. Instal·lat definitivament al Regne Unit des del 1997 dirigeix el Departament d'Estudis Hispànics d'Eton College. És autor de diversos relats i la seva primera novel·la, *L'esguard d'Orfeu*, que recrea la vida del Baró de Maldà a la Barcelona aristocràtica de les darreries del segle XVIII, va ser guardonada el 2002 amb el Premi Plaerdemavida. *Des del cor del Marroc* (Cossetània Edicions, juliol 2006) XXIII Premi de Narrativa Ribera d'Ebre, és una novel·la ambientada al Marroc actual que reflecteix el pes de les tradicions magribines i els reptes de futur d'una societat immersa en una dinàmica imparable de canvis profunds. Exòtiques fantasies d'harem, mestres d'escoles alcoràniques, carícies prohibides, laberíntiques medines de carrerons humits i enteranyinats, prostitució a les nits ataronjades de Marràqueix, fonamentalisme religiós, assocs on es venen catifes que ja no volen, suburbis de barraques, patriotismes obligatoris, drogues, la mar blava i verda del jovent que vol emigrar, terrorisme: tot té cabuda en aquesta commovedora història que narra les aventures del Yazid, un marroquinet condemnat des d'abans de néixer a buscar el mític paradís de valls ufanoses i rius de mel d'on van ser irremissiblement foragitats els seus avantpassats andalusins.

Amb *Els colors de l'aigua* (premi Sant Jordi), Isidre Grau (Sabadell, 1945) va encetar un ambiciós cicle narratiu que ha ampliat amb *La nit vermella*, *El balanç negre* (premi Ciutat de Palma), *Groc d'Índia*, i que ara es tanca amb *El punt blanc de l'horitzó* (Proa, octubre 2006). El protagonista, Àngel Benavent, un fotoperiodista famós que acaba de ser guardonat pel seu reportatge sobre la deportació a Kosovo, cau greument ferit per una mina quan hi torna a la recerca de la seva companya desapareguda. En saber la notícia, la seva germana Berta i el seu nebot Daniel es posen de seguida en marxa cap a Pristina. La Berta és una antiga sindicalista que ha fet carrera parlamentària a Madrid, i el seu fill Daniel és l'únic habitant de Can Benavent, la casa familiar. Durant els dies que passaran als Balcans, mare i fill revisaran velles històries i afrontaran comptes pendents.

Informació facilitada per:

llibreria sabadell

Passeig Manresa, 7 - Tel. 93 726 05 70
Apartat de Correus 355 - SABADELL

Avda. Rafael Casanova, 38 · 08206 SABADELL (Espanya)
Tel. 93 726 62 22* · Fax 93 727 00 60

MODA EN PELL I PELLETERIA

llorenç caballé

Escola Industrial, 22 pis · Tel. 93 725 75 59 · SABADELL

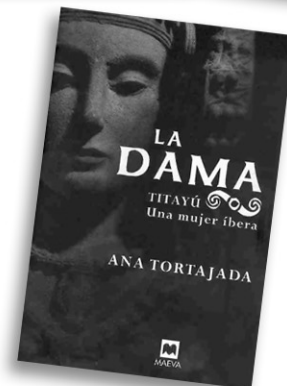
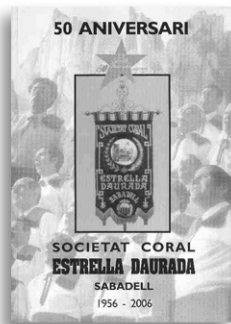
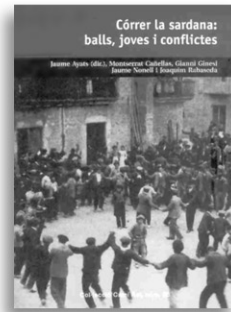
El treball de recerca d'un equip format per Jaume Ayats, Montserrat Cañellas, Gianni Ginesi, Joaquim Rabaseda i el sabadellenc Jaume Nonell, ha donat com a resultat una investigació sobre la música del Baix Ter, duta a terme des de Can Quintana-Centre Cultural de la Mediterrània (Torroella de Montgrí). Els autors han utilitzat documentació de tota mena: partitures i repertoris; documents judicials, periodístics, literaris (de Josep Pla, Víctor Català, Salvador Dalí), entrevistes orals i fotografies. *Córrer la sardana: balls, joves i conflictes* (Rafael Dalmáu, setembre 2006) documenta per primera vegada l'interessant procés de transformació de les sardanes entre els segles XIX i XX. A través d'un relat amè, se'ns revelen fets i detalls sorprenents de com les sardanes fan el pas de ball de moda a l'Empordà a símbol dansat d'un nou país i d'unes noves sensibilitats.

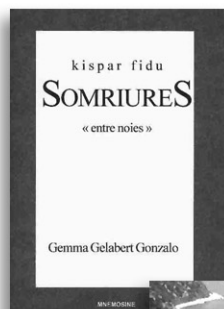
Amb motiu del 50 aniversari de la fundació de la Societat Coral Estrella Daurada, entitat sabadellenca fidel als principis claverians, s'ha editat un llibre-memòria on queda reflectida la valuosa i intensa activitat musical, social i lúdica, desenvolupada per aquesta entitat, de manera ininterrompuda, al llarg de 50 anys. La relació de les successives juntes directives, dels mestres directors, dels cantaires, dels repertoris, de les obres estrenades, dels llocs visitats, queden com a testimoni d'una entitat, d'una gent, amb un missatge inequívoc: "Instruiu-vos i sereu lliures, associeu-vos i sereu forts, estimeu-vos i sereu feliços" (J.A.Clavé).

També amb motiu del seu 50 aniversari una altra entitat sabadellenca, en aquest cas pedagògica, l'Escola Sant Nicolau, ha editat un llibre que, com diu Elisabet Escayola en el text de presentació, "vol ser un document per a la memòria, perquè quedi constància dels episodis més importants que ha viscut l'escola, però també pretén ser un mitjà de difusió de quines han estat, i són encara, les directrius educatives d'aquesta institució. A més, inclou anècdotes, pensaments i sentiments redactats per un nombre important de col·laboradors. El text és acompanyat de nombrosos elements gràfics, fotografies i annexos per fer-ne un llibre no només de lectura atenta, sinó de consulta entretinguda per a totes les edats."

Cossetània Edicions ha editat (setembre, 2006) els llibres *La nit del 6 d'octubre a Barcelona* i *La veritat del 6 d'octubre* que van publicar respectivament l'any 1935 i 1936 els periodistes Joan Costa i Deu i Modest Sabaté i Puig. El primer va aparèixer l'abril del 1935, i el segon es va publicar molt poc temps abans de les eleccions del febrer del 1936, que, amb la victòria de les esquerres, havien de portar l'amnistia i el restabliment del govern de Lluís Companys. El reportatge del sabadellenc Joan Costa i Deu i Modest Sabaté sobre el 6 d'Octubre a Barcelona és probablement el més detallat dels que es van publicar en aquell moment. No precisa l'armament de què disposava el govern de la Generalitat, es limita a dir que era abundant, i la conclusió del llibre és que, fora de la resistència des del local del CADCI, no hi va haver gairebé resistència armada contra l'exèrcit. Dels llibres que es publicaren a Catalunya sobre el 6 d'Octubre el 1935, i abans de les eleccions que va guanyar el Front d'Esquerres el febrer de 1936, els dos de Costa i Deu i Sabaté són dels pocs, si no els únics, que no tracten de justificar les esquerres.

Una nova aportació de la prolífica autor Anna Tortajada, aquest cop amb una novel·la en castellà *La Dama. Titayú. Una mujer ibera* (Maeva Ediciones, 2006). Es tracta d'una novel·la sobre la Dama d'Elx que ens submergeix de ple en la vida quotidiana del ibers. Ambientada en l'època en què els experts daten la realització d'aquesta obra d'art, l'autora relata la vida de la població ibera, les seves creences, abans de les Guerres Púniques i de que s'iniciés la romanització de la península. La lectura d'aquest llibre agradarà als afeccionats a la novel·la històrica i especialment a tots aquells que vulguin conèixer el misteriós món dels ibers, època molt poc coneguda però no per això menys rellevant.

L'editorial Emboscall ha publicat (octubre 2006) el primer llibre de Gemma Gelabert Gonzalo (Sabadell, 1-4-1986) titulat *kispar fidu Somriures <entre noies>*. La jove autora el descriu així: "Un dia vaig pensar que jo podria ser la protagonista d'un llibre, del meu llibre; amb una història, la meua història; igual que tu també podries ser-ho... No és tan sols una biografia. Són pensaments que tothom pot plantejar-se i preguntar-se. Sentiments que cadascú ha sentit a la seva manera. Sensacions descrites amb paraules. Reflexions i visions de la vida des d'uns ulls, els meus ulls." La Gemma ens diu que escriu per extreure el que pensa i el que sent i deixar-ho gravat en uns fulls. Uns fulls que val la pena llegir.

Òscar Palau (Sabadell, 10-1-1965) comença a descobrir la seva destresa en l'art de la poesia ara fa 11 anys. Apassionat des de molt jove pel teatre, el cinema, la música i la composició poètica, arranca la seva carrera com a poeta novell amb un recull de poemes de caràcter autobiogràfic: *Un arbre nu* (Abadia Editors, desembre 2006). Un seguit de relats que molt segur ens sorprendran gratament i amb els quals molts de nosaltres ens podem sentir identificats.

Edicions de Gràfic Set, dins la seva col·lecció "El pot petit" ha publicat (setembre, 2006) *Mnemòsine Amnèsica (Escrits d'art i altres bagatel·les)* de Josep Gerona, amb il·lustracions del propi autor. Es tracta d'un recull dels articles més significatius que, sobre art, ètica i cultura, l'autor ha anat publicant els darrers vuit anys en diferents mitjans de premsa, especialment al diari *El 9 Nou* i a la revista *BonArt*. Poder ara llegir-los reunits en aquest llibre ens permet entendre millor com és de difícil mantenir la coherència d'un pensament independent en el món de la cultura de masses, sota la invisible dictadura del mercat.

Josep-Ramon Bach continua i reforça el seu personal mite de Kosambi amb la recent entrega de *Kosambi, el narrador* (Proa, setembre 2006) amb il·lustracions de Ramiro Fernández Saus. Kosambi, narrador de contes africà, és una veu única dins la literatura catalana actual. Ell i el seu amic Abdul ens ofereixen una saviesa que contrasta, en un contrapunt irònic i tendre, amb la nostra civilització consumista i destructora. Poesia, narració i diàleg conviuen harmònicament en aquest llibre, que ens proposa una altra manera d'interpretar la vida. *Kosambi, el narrador* és una mirada a l'interior oblidat de nosaltres mateixos i demana de ser llegit amb el cor net de prejudicis.

Des de ben jove Lola Costa Cortés (Sabadell, 1919-2006) va començar a coniar amb els fogons, fins que va poder muntar la seva pròpia fonda: Ca la Lola, al barri de Can Rull. En aquest llibre *Receptes per telèfon* (Editorial Montflorit, setembre 2006) va decidir compartir amb els lectors algunes de les receptes que van fer famosa la seva fonda: la llengua de vedella amb bolets, la sèpia amb mandonguilles, el pastís de castanyes o els musclos revolucionaris. Receptes clàssiques, però a les quals la Lola hi afegia deliciosos tocs de creativitat.

Humor, ironia, sàtira... són conceptes en teoria fàcilment diferenciables, però que a la pràctica no sempre estableixen entre ells unes fronteres clares. El darrer *Papers de Versàlia, Núm. Oi. Ai, quin riure, al Pla del Viure* (Tardor 2006), ens apropa a la ironia, sempre a mig camí d'allò que es vol dir, sempre jugant amb els sobreentesos i la complicitat del lector; abans un to que no pas un tema, una intenció més que no pas un motiu recurrent. A la pràctica, els límits entre els conceptes s'han mostrat relliscosos i cadascun dels autors ha mostrat, des del seu món propi, matisos prou diversos d'allò que és o pot ser irònic en poesia; i cal recordar que la literatura és, en definitiva, una qüestió de matisos. ●